

פקדון פיליה באינטרנט

אילוסטרציה

פקד ענת בשן

- ניצול ילדים והפצת פורנוגרפיה של ילדים ברשת האינטרנט הם תופעה כלל עולמית שרווח בצדה מעתה גם בישראל ■ קיים קשר ישיר בין הפדופיליה הווירטואלית לבין ניצול מיני של ילדים בעולם הממשי ■ בין השנים 1996 ל-2000 חלה עלייה של 36% במספר התיקים שנפתחו בגין עבירות מין נגד קטינים ■ דשחות בינלאומיות המייצרות תמונות פורנוגרפיות של ילדים מסתייעות בסוכנים ישראלים ובאתרים ישראליים להפצתן באינטרנט ■ ניתן להשיגן בארץ גם דרך קבוצות הדיון ■ על פדופיליה מקוונת, אכיפה וחקיקה

ב

מהלך חיפוש בבתיהם של שני תושבי חיפה ושל תושב תל-אביב לפני חודשים אחדים, נתפסו מחשבים, שלפי החשד שימשו להפעלת אתרי פדופיליה באינטרנט. כן נתפס ציוד, שלפי החשד שימש לצילום נשים. מהחקירה עלה, בין השאר, החשד, כי השלושה צילמו בגירות, אך הציגו אותן באתרים כקטניות, וכי איפשרו באתריהם גישה (לינק) לאתרי פדופיליה.

שבועות אחדים לאחר-מכן נעצר תושב נתניה, בן 40, בחשד כי הפיץ חומר פדופילי, צילם קטנים בעירום ופרסם את תמונותיהם. המידע הראשוני על אתר פדופיליה זה הגיע למשטרת-ישראל מה-I.B.F, עת זיהו חוקריו את כינויו הישראלי של מפעיל האתר. חוקרי מפלג עבירות מחשב ביאח"ה הצליחו, באמצעות תוכנה מיוחדת, לפצח את הכינוי ולאתר את החשוד. על-פי החשד, פרסם ו.פ. בין החודשים אוגוסט 2000 לפברואר 2001 עשרות תמונות פורנוגרפיות של קטנים באתר MOC.GN1Z.WWWW בנוסף, עלה החשד, כי בשנה האחרונה נהג להזמין

אנשים לבית-המלון שבו עבד, לצלם אותם בעירום תמורת תשלום, ולמכור את תמונותיהם לאתרים שונים ברשת האינטרנט. בביתו נמצא ציוד צילום וחומר רב, הכולל תמונות רבות של ילדים בתנוחות פורנוגרפיות. תקופת מה לאחר מכן נעצר תושב חיפה, בן 37, וכדברי שופט בית-משפט השלום בחיפה, ציון קאפה, שבפניו הובא החשוד להארכת מעצר, "התמונות הן מזעזעות וקשות במיוחד". החשוד הודה בהפעלת שלושה אתרים פורנוגרפיים, שבהם הוצגו תמונותיהם המזעזעות של תינוקות ושל ילדים בני חמש עד שמונה שנים בתנוחות מיניות.

ניצול ילדים והפצת פורנוגרפיה של ילדים ברשת האינטרנט הם חלק מתופעה רחבה של ניצול מיני של קטנים. פדופילים

משתמשים ברשת האינטרנט להעברת תמונות של ילדים, שמותיהם ורחובותיהם כדי להגיע אליהם דרך קבוצות דיון ואתרי שיחות.

היעדר פיקוח ברשת האינטרנט מאפשר לפדופילים המשתמשים בזהות בדויה לפתות ילדים ולהדיחם. הם מבקשים מהילדים להיות "חברים לעט" שלהם, ומעבירים להם הודעות פרטיות. במהלך שיחותיהם הם מאתרים מידע על מערכות היחסים שלהם עם הוריהם ועם חבריהם, מגלים מה הם אוהבים ומה הם לא אוהבים, ומשתמשים במידע זה למטרת פיתויים.

"הפדופילים, אותם אנשים סוטים מבחינה חברתית, התוקפים ילדים בחצרות ובחדרי המדרגות, משתמשים לעתים באינטרנט על מנת להתחזות לקטנים, לרכוש את אמונם של המשוחחים עמם בצ'ט, ולתקוף אותם בחיים האמיתיים", אומר סגן-ניצב מאיר זוהר, ר' מפלג עבירות מחשב ביחידה הארצית לחקירות הונאה. "הם מנסים לפרוץ את עכבות הילדים בשולחם אליהם תמונות של ילדים העוסקים בפעילות מינית, שכנעם אותם, כי הדבר אינו חריג ובהרפתם עליהם תשומת לב רבה.

אם הם מצליחים במזימתם, הם משכנעים את הקטנים להיגש עמם, וגורמים להם לקיים עמם יחסי מין".

אתרי פדופיליה באינטרנט, לדברי סנ"ץ זוהר, מהווים קטליזטור לתקיפה בחיים האמיתיים, שכן ההתעוררות המינית של הפדופיל נוצרת בעקבות הגעתו לאתרים אלה. "על-פי מחקרים שונים, קיים קשר ישיר בין הפדופיליה הווירטואלית ופרסום חומר תועבה לבין ניצול מיני של ילדים בעולם הממשי", מדגיש סנ"ץ זוהר.

העולם המקוון הביא, לפיכך, למצב, שבו עברייני מין כבר לא צריכים להסתובב ליד בתי-ספר ומגרשי משחקים, כדי לפגוש ילדים, שכן הם יכולים לפגושם בצורה בטוחה ואנונימית באינטרנט. "התמונות הפורנוגרפיות של הילדים המתפרסמות באינטרנט מזינות את עולמם של הפדופילים", אומר סנ"ץ זוהר ומצטט חוקרי פדופיליה ברחבי העולם. "התמונות מעוררות אותם מינית וגורמות לתקיפה מינית ולאונס של ילדים. כל מי שקונה את התמונות האלו או מוריד את הקבצים מהאינטרנט, ממשיך, למעשה, את ההתעללות בקטנים". לדבריו, תופעת

הפדופיליה באינטרנט התפשטה גם כעסק רווחי. מי שמנהל אתר כזה ובו מאגר לקוחות פדופילים, מרוויח הון רב, שכן התשלום, המתבצע בכרטיס האשראי, הוא עבור כל צפייה בתמונה או עבור כל הורדת קובץ מהאינטרנט.

מסקירה בנושא, שנכתבה ע"י פקד רינת סגל ממדור מחקר פלילי באגף המודיעין, עולה, כי רשת האינטרנט מוצפת אתרים, הסוחרים בפורנוגרפיה של ילדים עשירים וארבע שעות ביממה. חדרי שיחות ופורומים בנושא זה פועלים ללא הפרעה ברשת, ואלפי תמונות של ילדים בדרגות שונות של פורנוגרפיה מפורסמות באתרים ונסחרות באמצעותם. לפדופילים ברשת ישנו מדרג העדפות, וישנם סרטים, ותמונות, שעליהם הם מוכנים לשלם, מובן, הן בתמונות אחרות והן בכסף.

התמונות הפורנוגרפיות של הילדים באינטרנט מזינות את עולמם של הפדופילים, ומהוות קטליזטור לתקיפה בחיים האמיתיים

שעם ההיצע עולה גם הביקוש, וגוברת הדרישה לפורנוגרפיה מסוג זה.

מסקירה זו עולה גם, כי הביקוש הגובר לפורנוגרפיה של ילדים מביא ליצירה נוספת של תמונות ושל סרטים, תוך התעללות מינית ונפשית בקטנים. כן מתברר, שהיו גם מקרים שהסתיימו ברצח ילדים.

גם בישראל יש מי שמעורבים בהפצת תמונות וסרטי וידאו המציגים

ובאתרים ישראלים להפצת התמונות ברשת האינטרנט. הסיוע הישראלי מתבטא, בנוסף לכך, גם בטשטוש העקבות של האחראים ליצירת תמונות אלה.

מדו"ח מפלג עבירות מחשב ביאח"ה בנושא "פדופיליה באינטרנט - היבטים משפטיים ומעשיים" עולה, כי כאמור, ניתן בישראל להשיג תמונות פדופיליות גם דרך קבוצות הדיון באינטרנט, למרות שלספקי האינטרנט בארץ יש שליטה מלאה על קבוצות הדיון, שיכללו בשרתיהם ועל אלו שיוותרו בחוץ. מהדו"ח עולה, כי אחדות מחברות האינטרנט בארץ מאפשרות למנוייהן להתחבר לקבוצות דיון, שעוסקות באירוטיקה של ילדים. בחלק מקבוצות הדיון מתפרסמים תכנים פדופילים מובהקים - תמונות עירום של ילדים ותמונות המראות ילדים המעורבים בפעילות מינית. חלק מההודעות בקבוצות הדיון מפנות לאתרים, שמציגים אונס ילדים או עבירות מיניות אחרות.

סוגיות משפטיות

במפלג עבירות מחשב מתמודדים כיום עם סוגיות משפטיות ייחודיות, המאפיינות את עבירת פרסום חומרי התועבה באינטרנט. כך, למשל, נבדק, אם צילום בגירות כקטינות מהווה עבירה של "הדמיית" קטין עפ"י חוק העונשין. כן נבדקת האחריות הפלילית של מפרסם הקישור (KNIL) לאתר תועבה פדופילי ונבדקת אחריותו של ספק האינטרנט בעניין.

"במדינות, שבהן נאסר גם הביטוי הפדופילי בצורתו "הווירטואלית", עמד הרצינול, שלפיו יצירת התמונה כשלעצמה מהווה סיכון לקטינים, ועל כן יש לאסור כל צורה של יצירת תמונה פדופילית (תמונות פדופיליה "ווירטואליות" הן תמונות, שיצירתן לא חייבה השתתפות של ילדים "אמיתיים" אלא שימוש באמצעי טכני, בדרך-כלל מחשב)", כך עפ"י דו"ח מפלג עבירות מחשב ביאח"ה.

נושא זה עדיין טעון הכרעה של בית-המשפט העליון האמריקאי, לאחר שבשנת 1999 קבע בית-המשפט לערעורים, כי הסעיף הקובע איסור גם על ביטוי פורנוגרפי וירטואלי אינו חוקי ועל כן הוא פסול. יש לציין, כי לפי משרד המשפטים האמריקאי, כמעט בלתי אפשרי, מעשית וטכנולוגית, להבדיל בין תמונות פדופיליה וירטואליות לבין תמונות פדופיליה אמיתיות. "למשטרה יש קושי מסוים באכיפת

פורנוגרפיה קשה של ילדים, הן בקבוצות דיון בינלאומיות והן בהפעלת אתרים. כן ידוע על קטינים וקטינות, שנפלו קורבן לעבירות מין, לאחר שיצרו קשר עם בוגרים באזורים שונים בארץ באמצעות האינטרנט.

הסטטיסטיקה בארץ, על-פי סקירת מדור מחקר פלילי באמ"ן, מצביעה על עלייה של 36% במספר התיקים, שנפתחו בגין עבירות מין כנגד קטינים בין השנים 1996 ל-2000 (בשנת 1996 נפתחו 1,836 תיקים לעומת 2,509 תיקים בשנת 2000).

אחד ההסברים לעלייה חדה זו נעוץ בקשר הישיר, הקיים, על-פי המחקרים, בין השימוש באתרי הפדופיליה באינטרנט לבין ניצול מיני של ילדים בעולם הממשי.

התמונות והסרטים, ככל הנראה, אינם מיוצרים בארץ, אך רשתות בינלאומיות, המייצרות תמונות כאלה, מסתייעות בסוכנים ישראליים

בעולות אכיפה בעולם

- בחודש אוקטובר 2000 הוגשו באיטליה 1,491 כתבי אישום נגד אנשים, אשר שלחו או קיבלו חומר פדופילי באמצעות האינטרנט. לפי טענת משטרת איטליה, רשת של עבריינים רוסיים חטפה ילדים מבתי-יתומים, והכריחה אותם לקיים יחסי מין מול המצלמה. כמו כן נטען, כי היו מקרים, שבהם בוצעו מעשי אונס, עינויים ואף גרימת מוות מול המצלמה. המשטרה באיטליה מעסיקה כשבע-מאות חוקרים בצוות עבירות המחשב.
- במבצע עולמי, שתואם על-ידי משטרת בריטניה ונערך בסוף שנת 2001, נעצרו עשרות חשודים בהפצה של פורנוגרפית ילדים. שוטרים מעשרים מדינות השתתפו במבצע. עשרות מחשבים הוחרמו. החקירה התנהלה בארה"ב, בבלגיה, בקנדה, בצרפת, בהולנד, בשוודיה, ברוסיה, בטורקיה ובצפון קוריאה. החוקרים איתרו יותר משלושים אתרי אינטרנט, שבהם, על-פי החשד, סחרו הגולשים הפדופילים באלפי תמונות. בסך הכול התגלו שישים אלף תמונות חדשות של ילדים.
- רשויות המכס האמריקאיות בשיתוף משטרת רוסיה עצרו באפריל 2001 תשעה גולשים ברוסיה ובארה"ב, החשודים בהפצת פורנוגרפיות ילדים. המעצר התבצע הודות לרכישה אנונימית של תמונות פדופיליות, שביצעו סוכני רשות המכס האמריקאית.
- באוגוסט 2001 דיווח שר המשפטים האמריקאי על רשת הפדופיליה הגדולה ביותר שנחשפה אי פעם בארה"ב ועל מעצרים של יותר ממאה חשודים בהפצת אתרים פדופילים. במהלך המבצע פשטו סוכני יחידת החקירות של רשות הדואר על רשימות התפוצה של מפיקי קלטות פורנוגרפיות, ועצרו את החשודים, שרובם היו מנויים על האתרים.
- בית-המשפט העליון של גרמניה הטיל לאחרונה על נאשמים בהפצת פורנוגרפיית קטינים באינטרנט 15 שנות מאסר, והוסיף לכך קנס בגין הפצת חומר מסוג זה באינטרנט.

אילוסטרציה

החוק בעולם הווירטואלי, אומר סנ"ץ מאיר זוהר, "שכן הראיות הן בעצם פולסים חשמליים במדיה מגנטית, ויש צורך בידע ובמימונות גבוהה על מנת להפיק פלט ראיות קבילות עפ"י דיני הראיות. כן נשאלת גם השאלה, מהי האחריות המשפטית של נחקרים, שטוענים שהקטינות המופיעות באתר למעשה אינן קטינות כלל אלא בגירות שאופרו כקטינות". לדבריו, החוק בישראל מתייחס לתופעה זו, ואוסר הדמיית קטין (גם אם אדם סביר חושב, שראה תמונות קטין באתר, בשעה שלמעשה הוא בגיר, זו עדיין עבירה פלילית), אך אינו מסביר מהי בדיוק הדמייה זו. "לאחר שבית-המשפט והפרקליטות יקבעו, בתום חקירת שלוש הפרשיות של דפיליה

לשם התמודדות יעילה עם תופעת הדפיליה באינטרנט, יש צורך גם בשיתוף פעולה בינלאומי

באינטרנט שנחשפו לאחרונה, בהחלטות תקדימיות (כגון האם יוצרי האתרים אחראים על ה"לינקים" שמושתלים אצלם ומהי "הדמייה" כהגדרתה בחוק פרסום חומרי תועבה), תקבע באח"ק מדיניות להמשך האכיפה בנושא", מדגיש סנ"ץ זוהר.

ההתמודדות

משטרת איטליה הקימה לאחרונה בשיתוף חברת "מיקרוסופט" אתר פיקטיבי לפורנוגרפיית קטינים, שהפיץ חומר פדופילי, ובאמצעותו חשפה רשת רוסית, שתכננה לחטוף ילדים לצורך סרטי מין. הפדופילים החברים ברשת הזמינו סרטים, שבהם נראים אונס ורצח של ילדים. ההתמודדות עם התופעה בשיטת אתרי הדמי נפוצה מאוד גם בקרב רשויות האכיפה בארצות-הברית. בדו"ח מפלג עבירות מחשב בנושא מדווח גם על תוכנה חדשה, TOBROMUR, אשר פותחה ע"י חברה שוויצרית, המפעילה 44 "סוכנים חכמים" לשיטוט בכל מנועי החיפוש, בקבוצות הדיון ובחדרי השיחה, בחיפוש אחרי מילות מפתח בזמן אמת. המטרה היא לאתר

חקיקה ואכיפה בישראל

אכיפה נגד מבצעי עבירות באינטרנט, אפשרית כל עוד מדובר במשתמש בלתי מתוחכם, שאינו פועל בדרכי סתר, בהצפנות ובהסוואת זהותו, ואינו מנותב בשרתים רבים, המקשים על איתור המקור.

- סעיף 214 ב' לחוק העונשין אוסר פרסום והצגת תועבה של אדם, שלא מלאו לו 18 שנים.
- אין חקיקה ייחודית, האוסרת על הפצה של תמונות פורנוגרפיות ברשת האינטרנט.
- אם פועל אתר משרת הנמצא בארץ, ניתן להוציא צו המצאת מסמכים למנהל השרת, כדי לאתר את הכתובת של המחשב, שממנו מופעל האתר וכדי לדעת מי מצוי מאחוריה. אם האתר פועל מהשרת של החשוד עצמו, ניתן להוציא צו חיפוש.
- אם השרת שממנו פועל האתר נמצא בחו"ל, ניתן לבקש חיקור דין וסיוע ממשטרת המדינה, שבה נמצא השרת, כדי לאתר את מספר ה-PI.
- אם מופץ חומר פורנוגרפי אסור של ילדים בקבוצות דיון או בפורומים באינטרנט, ניתן לאתר, עפ"י צו המצאת מסמכים, את מספר ה-PI של המפיץ ואת פרטיו מספק האינטרנט.

מקור של מידע על-פי ניתוח הזמן והמקום של כל אזכור. "סוכני" TOBROMUR מתעדים כל פרסום רלוונטי על-פי תוכנו ועל-פי הזמן שבו פורסם באינטרנט. באמצעות התוכנה ניתן יהיה, על-פי הדיווח, לאתר פדופילים ברשת.

קיימים באינטרנט גם מנגנוני חסימה ובקרה על תכנים, היכולים לשמש הורים בפיקוחם על תוכן הגלישה של ילדיהם. קיימים גם מנגנוני אימות גילו של המשתמש בדואר אלקטרוני, בשיחות ועידה ובקבוצות דיון. אולם, מנגנונים אלה אינם אפקטיביים במאת האחוזים, ולמעשה, לא קיימת דרך מהימנה לאתר את גילו של המשתמש בשירותים אלה. למפעילי אתר אינטרנט ישנה אפשרות להפעיל מנגנוני אימות גיל, על-ידי בקשת כרטיס אשראי או קוד משתמש לבגיר. הפעלה של מנגנונים כאלה, על-פי הדו"ח, כרוכה בעלות גבוהה למדי לבעל האתר, ויש בה כדי להגביל את פעולתם של גופים שלא למטרות רווח. כמו כן, מנגנונים כאלה מגבילים את פעולתם של בגירים, שאין ברשותם כרטיס אשראי. בנוסף, אין ערובה ליעילותם של המנגנונים, שכן כיום ישנם קטינים בעלי כרטיס אשראי או בעלי יכולת להשיג מספר של כרטיס אשראי.

"לשם התמודדות יעילה עם תופעת חומרי התועבה הפדופילים באינטרנט", מדגיש סנ"ץ מאיר זוהר, "יש צורך, מלבד משאבים כספיים, אמצעים מתוחכמים, פתרונות יצירתיים, כוח אדם מתאים ושינויי חקיקה, גם שיתוף פעולה בינלאומי בו זמני. מכיוון שמדובר במדיה מגנטית נדיפה (שכן התמונות נמצאות היום באתר מסוים ומחר הן עלולות לא להיות שם כלל)". לדבריו, האיחוד האירופי, המודע לצורך זה, עומד לאשר בקרוב אמנה, שתאפשר להוציא צווי בית-משפט "און ליין". כך אפשר יהיה לאתר חשודים בהפצת תכנים פדופילים באינטרנט תוך זמן קצר ביותר. ■